

maga, pa kuharca mlada, če druga ma rada, in me pa ne mara, al' . . . Kaj ne, dragi bralci, lepe pesmice znamo v sv. Urbanu; ali kaj nam pomaga, ko bomo morali to naše veselje opustiti, kér imamo tukaj takšne ljudi, ki jim te pesmice nekaj očitajo, ter tako pamet zmešajo, da bomo morali mi raje ko bi v gostilno hodili in vesele pesmice peli, denarje v stavbo n . . . obrniti; tam bomo potem na tej pesmi krive ter obolele zapirali. Na binkoštno nedeljo po krščanskem nauku sedimo in se kratkočasimo pri dobri kapljici v neki gostilni, ter si seveda ne moremo, kaj da eden od veselih naše družbe zapoje zgoraj omenjeno kitico pesmice. Naključja je hotela ravno mimo pronesti g. kaplana, že dobro znanega Maleinerja, ki se zakadi med dobrovoljne goste ter začne z besedami: „Nesramneži, ali mislite, da ne vem, da to mene mislite; ali mislite jaz ne vem, da to meni pojete? Smrkovi ste, ponočnjaki, krokarji, povejte mi Vaša imena“. — Šele na grožnjo, da bo s silo odveden, če sam ne odjenja, si je gospod zelen od jeze naprej pomagal. Sedaj Vas pa vprašamo, g. M., ali Vam je dovoljeno, mirne ljudi v gostilni kot razbojniki napasti? Ali se Vam ni smil starček že čez sedemdeset let star, ki je tudi bil v naši družbi ter moral v soki v očeh poslušat Vaše nesramne besede? In sploh Vas prosimo, kaj Vas grize ta pesmica tako v srce, ali imate morebiti res smolo s kako huharico? Seveda, potem je umevno, da si Vi mislite, pesmica poje se Vam in res lahko ste se jezili, ker mi, mesto da bi obžalovali Vašo nesrečo zaidemo na tako škodljivo pesem. Gospod kaplan, mi Vam bodemo tokrat, brez da bi Vas sodniško kaznovati pustili, odpustili ter Vas prosili, pustite nas prihodnje v miru, ter če Vas res pesem o kuhanici žali, zapoje si pa mogoče prihodnjič kaj nasprotnega in sicer: Al kaj pa pomaga, Urbanska mi fara, če farman noben več, me vidit ne mara? Najbrž bom jo moral jaz ubogi kaplan že v kratkem popihat drugam . . .

Ptuj. 18. maja so imeli trgovci okolice Ptuj svoje zborovanje zaradi postavnih pravic. Predsedoval je znani slovenski Zorko od sv. Andreja sl. gor., kateren usmrtil vse, kar je nemško; učil pa se je vendar nemški jezik, kér ga potrebuje. Sklepalo se je, v katerem jeziku naj se udom naznani postavne pravice. Samoumevno je, da se mora v nemškem in slovenskem jeziku naznani, kér večina nove slovenščine ne zastope. Ali to našim narodnjakom ni šlo v njih butice in vpili so: Le samo v slovenskem jeziku, nemško ne potrebujemo! Grdo obnašal se je neki trgovec Traun iz Ptujske gore. Ta je tulil: le slovensko, le slovenske tiskovine! Mishili smo, da je znored. No, potem smo izvedeli, da stoji pod komando učitelja Klemenčiča na Ptujski gori, in da je privandal iz kranjske dežele. Na ta krik zahteval je g. Blas, da se v obeh jezikih postave udom naznani, kér ne bi bila pravica, koga nekaj siliti, kar ne razume. Večina je ta sklep sprejela. Mi iz tega sklepamo, da se hoče novo sovraščvo med Nemci in Slovenci na deželi širiti. To si pa mi ojstro prepovemo, kér hočemo mir! Nemške kupce so nam prvaški hujščaki odbili in zdaj se začne iz nova prepir. G. Zorko, samo eno leto boste imeli strahovlado in potem bodemo mi govorili.

Več mirnih trgovcev.

Gornja Radgona. 13. maja 1910. (Glavno zborovanje) Naša posojilnica (Raiffeisenkasse) je priredila dne 12. t. m. v gostilni gospoda Kürbusa za leto 1909 svoj glavnishod, kojega so se društveniki udeležili mnogo brojno. Sejo je vodil načelnik, vrli orehovski posestnik g. Franc Wratschko. Iz proračuna o skupnem denarnem prometu, katerega je imel ta denarni zavod v dobi svojega osemletnega delovanja, se razvidi, da ta posojilnica v Gornji-Radgoni uspešno in plodonosno napreduje. Vse številke proračunov kažejo, da naš denarni zavod krasno uspeva, čeprav imamo v Gornji Radgoni tudi posojilnico slovenskih narodnjakov ter kruti sovražniki rogovljivo in hujškajo, da bi ga zatrli. Koncem leta 1909 je imela naša hranilnica 354 udov, a zdaj jih šteje 363. Namesto gospoda Koratha so v odbor volili negovskega oskrbnika gospoda V. Steinbrenner-ja. Mi iskreno želimo, da bi naša hranilnica cvetela in rastla v korist naših pametnih kmetov, ki niso zagriženi prvaki!

Novice.

Pozor, inzerenti! Inzeratiza „Stajerc“ se sprejemajo razven v upravljanju tudi še na sledečih krajinah:

Maribor: papirna trgovina Rud. Gaisser.

Celje: knjigotržnica Fritz Rasch.

Radgona: knjigotržnica J. Semlitsch.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Tolovajski napad. Preteklo nedeljo napravili so nemški telovadci iz Ptuja popoldanski izlet v sv. Urban. Bili so veseli in so se dobro zavabili. Ko so se pa domu vračali, izvrnil se je pri Bračičovi gostilni pravi tolovajski napad nanje. Bračičova krčma je znana kot zbirališče prvaških hujščev in človek mimo te krčme ne pride, brez da bi ga kakšen lopov ne opsoval ali dejansko napadel. Tudi to pot je bil napad pripravljen. Tolovaji so namreč, okinčani s sokolskimi znaki, že pred gostilno čakali. Telovadci, med katerimi so se nahajali tudi starejši gospodje, so sli tih in mirno mimo krčme. Vkljub temu se jih je takoj pričelo izzivati in posovati in se jih je tudi potem takoj s poleni in koli ter kamenjem napadlo. Brez vsakega vzroka, iz tolovajskega nagona, so torej ti prvaški lopovi skočili na mirne sprejhalce in jih več ranili. Med napadalci sta bila baje tudi dva Brumena ter mladi Bračič, — tisti mladi Bračič, ki s svojo turško bando po cesti straši . . . Telovadci so ta tolovajski napad odobili, in upamo, da bode oblast vse storila, da se poučne tolovaje prvaškega tabora pošteno kaznuje. Oroženike pa prosimo, da naj malo natančnejše Bračičovo krčmo nadzorujejo . . . Tako daleč smo torej prišli! Hujškanje prvakov ima plodove — poboje in tolovajstva! Kaj ko bi eden napadenih se branil z revolverjem, kakor je to pri paroprijih pač potrebno? Kaj ko bi Ptujčani enkrat Bračiča z vso njegovo bando pognali iz mesta? Kaj ko bi naprednjaki poskusili biti tako surov, kakor so pravki? Potem bi prvaško časopisje gromelo in divjalo! . . . Mi zahtevamo za vse iste in ednake pravice. Tolovajskih napadov v okolici pa se bodemo znali obraniti! Gostilničarji na deželi imajo gotovo le dobiček

od takih izletov. „Narodni dnevnik“ škodljorej v prvi vrsti kmetskim gostilničarjem, ali hujška proti izletnikom. Torej še enkrat oblast, o princi, predno se zgodne reča! Ptujsko okolico se mora od prvaščev tolovajev očistiti!

Hofrat Ploj v Škripicah. Vse ga zapušča nikdo mu ne veruje niti besedice več, nikdo ne mara, vse se ga izogiblja. Celo s svojim „popravki“ po § 19 nima sreče. Zadnjič je hofrat Ploj neki članek v „Grazer Tagblatt“ izvijačni način „popravljal.“ Ali dobil je odgovor da si ga bode gotovo zapomnili. Plojevo resnice ljubje je itak znano. Saj se mu je že javno očitalo, da je lažnik, brez da bi se tega maledek opral . . . Vse ga zapušča! Niti stari pravili več ne marajo. Blizajo se zdaj volitve v celjsko „Zadružno zvezzo“ in narodnjakarji so se grozovito trudili, da bi spravili hofrata Ploja in njegovega dobrotnika dr. Jurtelja v glavni odbor. Pa ne gre, ne gre! Niti celjski pravili več marajo za Ploja in so odločno nastopili proti temu, da bi bil ta človek v odbor izvoljen. Ploj nima torej nobenega pristaša več. Nikdo ga ne mara . . . Kako se je ta hofratski politik svinčas za ljubezen Čehov trudil. Klečal je pred češkimi rogovileži, kakor pagani pred svojimi maliki. Ali tudi ti češki rogovileži ne marajo več za hofrata Ploja. V eni zadnjih sej načrtnih zborovnic se so Čehi celo javno s Plojem skregali in so mu britke resnice v obraz vrgnili. Pri tej priložnosti jih je dobil tudi tržaški zveznik Ploja, znani dr. Rybar, katerega smo na našem listu tudi že nesramnega lažnika imenovali, brez da bi nas tožil. Gliha vkljup strinjala Ploj in Rybar sta si podobna kot brata. V dnevnem zboru je češki poslanec Choc obadvajal za ušesa prijel. Ploju pa je zaklical ta češki poslanec sledče značilne besede: „Bolje bi bilo, ko bi češki radikalci vodili slovansko unijo nego hofrata Ploja. Vedno je hudo nevarno, kako peljejo hofrati o poziciji proti vladni.“ — To je bila klofuta za Ploja. Niti češki veleizdajalski politiki ne verujejo več v poštenost Plojevega nastopanja. Vsakdo smatra hofrata Ploja za človeka, ki mu je vsa politika le sredstvo za doseganje svojih ciljev . . . Sam, zapuščen je ostal ta hofrat Ploj, nikdo ga več ne mara, vse želi, da naj gre že enkrat v politični penzion . . .

Od sv. Lovrenca na dr. p. nam piše kmetje: Mi smo tudi volilci v gorski občini, kateri vlada Jurček Topolovec kot rihtar pod višjo komando Klemencija s pomočjo Gojkovice v Kupčiču. Mi vprašamo te narodove: Kaj so gospodarska dela? Zakaj so Ploj kot častnega občana imenovali? Ako bi se bil Ploj predrnjal v naši občini častne diplome iskat, bi mu jih polanski kmetje z brinjovim lesom pomagali po njegovem hrbitu narisati. Gorski narodovci pravijo, da jim je Ploj 1500 denarja od države izposloval. Mi pa vemo, da je ptujski okrajni zastop za to podporo sodeloval in tako rekoč prispeval, da naj občini Ptujška gora podporo pridobi, ker ima velika bremena nositi . . . Gorski narodovci pa so sklenili v svojem visokem „ratu“, da se ta denar samo za trgo hrani, kateri ima že več le svoj lastni denar v hranilnici naložen! Davkoplačevalcem pa se naložijo

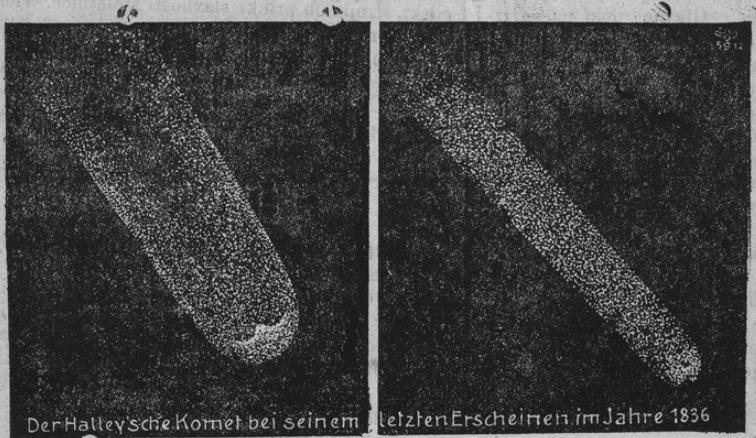
Halleyeva repata

zvezda.

Te dni se je govorilo prav mnogo o kometu ali repati zvezdi, ki jo je sedaj na jasnom jutrajnjem nebnu opazovati. Neizobraženi strahopetneci so celo prorokovali, da se bodo svet „podrl“ ali „pogreznal.“ Vse te govorice seveda niso mačkinje solze vredne. Znanost je danes že tako daleč razvita, da zamore vse gibanje zvezd naprej popisati in da pozna tudi posledice vsega tega gibanja. Halleyeva repata zvezda je iz tako tanke snovi, da nam bi bržkone ne škodovala, ko bi tudi z zemljo skupaj trčila. Zemlja pa gre (odnosno je šla) le skozi rep tega kometa, kar ni imelo skoraj nobenih vidnih posledic. Ves stral neizobraženec je bil torej odveč. Da pokazemo svojim čitalateljem važne pojave te repate zvezde, prinašamo danes troje slik. Prva slika nam kaže fotografije Halleyevega kometa, kakor se ga je leta 1836 opazovalo. Približno isto

Edmund Halley

Der Halley'sche Komet bei seinem letzten Erscheinen im Jahre 1836

naklade, beri doslovno tri cele krone na 1 gl. cesarskega daska! To je gospodarstvo, da se Bogu smili! To je tako rekoč parapski napad na mošnje volilcev! Iz tega vzroka bomo mi Polanci prišli gotovo na Goro k občinskim volitvam in prinesli seboj en „lufbalon“, v katerega bomo posadili „narodovo“ gardo, obstoječo iz nekaterih ljudskih zapeljivcev, da se peljejo k srbskemu Jurčku v Belograd, kateri jim bo gotovo dal ministerski frak za finance. Ti gorski „narodnjaki“ bodo gotovo Srbijo rešili pred bankerotom . . . Mi kmetje pa bodemo že sami za-skrbeli!

Iz Ptujške gore, ki je po zadnjih škandalih tako zaslovala, se nam še poroča: Dne 16. t. m. se je vršila na Ptujški gori seja občinskega odbora. Vrli poštenjak, posestnik Vincenc Werdenik je pri temu povedal, da odtegne svoj glas glede volitve hofrata Ploja za častnega tržana. Vtemeljil je ta svoj namen s tem, da je svoj čas postavolomec Jurček Topolovec trdil, da je Ploj izpostavljal države podpornega denarja po 1500 K. Sedaj pa se je izvedelo, da Ploj za dosego te svote ničesar ni storil, marveč da se je v prvi vrsti okrajni zastop ptujski zanj Brigal. Ta denar je Jurček za trg obdržal. Zatoraj Ploj nima nikakoršne zasluge za občino Ptujška gora. Vsled tega tudi poštenji Werdenik ne more glasovati zato, da bi bil Ploj častni občan . . . Tako je prav! Volilci bi bili prav hvaležni drugim odbornikom, ako bi ti g. Werdenika posnemali. Tako bi se dobila večina in Jurček Topolovec bi moral, čeprav s težkim srcem, na znanje vseti, da je Plojevo častno občanstvo na Ptujški gori pri šmenti . . . Pri ravno tej seji je g. Vincenc Werdenik zahteval, da se računi glede mestovine zadnjih dveh sejmov odboru predložijo. Stavil je predlog, da se ima to pri vseh sejmih zgodi i. s. vedno pri prvi seji po sejmu. Vsak pametni človek mora priznati, da je ta predlog opravičen; kajti pri občini mora imeti vendar vsak dočiste roke. Ali — Jurček Topolovec tega predloga ni hotel na zapisnik dati in tudi o njemu ni pustil glasovati. Vprašamo: ali se morda kd oboji občinske račune dajati? Ali se naj morda samo tisto sklepa, kar Jurček in Klemenc predlaga? Ali pa hoče ta čedni rihtar zopet in zopet postavo lomiti? Baje je od Nemcov živeči Gojkovič pri temu rek, da ako pride kdo k njemu račune gledati, da ga vun vrže. No, ta Gojkovič mora imeti presneto slabo vest, ako take besede govori. Zakaj neki Jurček ne pusti, da bi se računi vsem odbornikom predlagali? Zakaj bi ta Gojkovič odbornike vun metal, ako bi se ti hoteli prepričati, jeli

podobo je kazal komet tudi letos. Seveda je opazovanje s prostim očesom prav težko in le ojstri daljnogledi zamorejo zvezdo natanko pokazati. Druga naša slika kaže učenjaka Edmunda Halleya, ki je kot prvi opazoval po njemu imenovano zvezdo in je natanko proračunal njen tok ter čase njenega pojavljenja. Halley (izgovori Helli) je bil eden največjih angleških astronomov (zvezdoslovcov). Opazil je kometa leta 1682, ko se je po noči v poštemen voznu od Calaisa v Paris peljal. Premljaval je dolgo o celi stvari in izračunil, da se repate zvezde vedno v gotovem času zopet pokazajo, ko krožijo po svoji proggi v svetovnem prostoru. Halley je l. 1742 v Greenwichu umrl, brez da bi doživel veselje, da se je njegovo prorokovanje uresničilo. Ali 17 let po njegovi smrti se je po njemu imenovana zvezda zopet pokazala, kar je učenjak že naprej pravil. Danes nam je postal Halleyev komet že popolnoma znan in zvezdoslovcu so nas že meseci sem pripravljali na njegov prihod. Treja naša slika kaže astronomično podobo, v katerih progah tečejo znani kometi in v katerem času izvršujejo krog svojega potovanja. Tako se pojavlja Halleyev komet vsakih 76 let, Brorsenov vsakih 75 itd. Naši čitatelji vidijo ob krogu vsacega kometa na sliki ime in številko.

Halleyeve repate zvezde so glasom starin kitajskih poročil prvi leta 239 pred Kristovim rojstvom videli. Tudi leta 87 pred K. r. so opazovali. Leta 12 pred našim računjenjem časa so opazili babilonski čarovniki komet. Govor se, da je bil Halleyev komet tista zvezda-repatica, ki je kraljicu iz jugovzhoda dležela pot k novorovenjem Kristusu kazala. L. 66 po Kr. r. se je zopet pojavit. Smatralo se ga je za znamenje bližnega uničenja Jeruzalema. Kitajski astronomi so vse pojave tega kometa natanko popisivali. Halleyev komet ima v oddaljnosti solnca hitrost

so računi pošteni? Mi vprašamo, kaj je na temu? Ali imajo ti narodnjakarji morda kaj za skriti? Kmetje na Ptujški gori ne marajo za take neumnosti, oni hočejo odkriti in edno gospodarstvo v občini, ker nočejo vsled narodnjakarske politike na beraško palico priti . . .

Zapreti kmete! — to je menda edino in vrhovno geslo gotovim narodnjakarskim gospodom na Ptujški gori. Gledě izgubljene Plojeve slavnosti na Ptujški gori nam nekateri posestniki še pišejo: Johan Klemenčič, ki ljubi alkohol iz vsega srca, Tone Kupčič, ki je svoj čas od davkoplačevalcev denarje vlekel, Tone Gojkovič, ki bi še danes moral sline lizati, ko bi postave ne kršil in bi mu Nemci ne dajali kruheka, nadalje pa še Jurček Topolovec, ki sliši planke živigati in travo rasti, — ti ljudje so torej ob Plojevi slavnosti hodili po žandarje, da bi naj poštenega kmeta Werdenika aretirali na javnem prostoru, samo ker je ta Ploju in njegovim pristašem bridek resnice govoril. Ali žandarji niso hoteli postave kršiti. Žandarji vedo prav dobro, da jih taki ljudje ne bodejo branili, ako bi postavo prelomili . . . Anton Gojkovič, ki od sovraženih Nemcov denarje služi, pa je vsakomur, kdor je proti Ploju govoril, siromaščino naprej metal. Rekel je tudi: Kaj boš ti, siromak; ako ne boš tiho, te udarim, da se ti rdečice vlij. . . Mi smo sicer prepričani, da bi Gojkovič še za žgance zabele ne imel, ako bi mu Nemci ne pomagali. In morda bode on sam enkrat tako reven, da bode jokal. Tepel in pobijal pa tudi ta gorski magnat ne kode nikogar . . . Narodnjakarji na Ptujški gori so bili pač zato tako ponosni, ker jih je vedno Haberca s svojimi špeglami skozi okna njene šnopsarske oštarije opazovala. Gledala je tudi kmete, ki so hofrati Ploju tako bridek resnice v obraz metalni. Menda je Haberca čakala, da potem te kmete s svojim jezikom skozi zobe vlači. Ali — vsakdo pometaj pred svojim pragom! Mi vemo veliko, veliko o ljubezni in žalosti in kadar bodemo mi zaropatali, se bode ves narodnjakaški tabor na Ptujški gori pogreznili . . .

Iz Rogatca. V št. 18 od dne 1. maja t. l. poročali smo iz Rogatca pod zaglavjem: „V cerkev ali pa ti dam eno za uno“. Kakor smo izvedeli iz verodostojnega vira, sta se dne 17. aprila t. l. t. j. tretjo nedeljo po veliki noči dva fanta od Sv. Petra pri Prišlinu na Hrvatskem med pozno božjo službo v Rogatcu obnala tako pohujšljivo, da nista motila samo počožnih vernikov, ampak tudi duhovnika na prižnici in pri oltarju. Ko sta zapazila, da pride orožnik, sta se skrila med množico v cerkev, kjer sta zakrivila motenje vere, se je to nazna-

nilo na pristojnem mestu. Zategadelj se je tudi oskrbelo, da se bo brezobzirno postopalo z onimi, ki posedajo med službo božjo zunaj cerkve na zidu, kjer se pogovarjajo, smejo, na pod škarpo mimo gredče pljuvajo in vganjajo burke, mesto da bi molili. Ker mladi ljudje le preradi posnemele slave izglede, vas mladeniči, dasi ste iz Hrvatskega, opozorimo na postave in na zle posledice in vas svarimo, da se ne spozabite tako daleč, da bi dajali pohujšanje in motili službo božjo. S tem popravljamo svoje poročilo in pristavimo, da je bil g. dekan od obiskovalcev službe božje poklican, da odpravi nered, ki sta ga povzročila Prišlinska razgrajača.

Iz Hrastnika se nam piše: V Dol pri Hrastniku je prišel neki novi kaplan. Bil je pa tam kakšnih 10 dni. Potem je rekel gospodu fajmoštru, da mu je mati na smrt obolela in da mora vsled tega domu. In šel je. Preteklo je 8 dni, kaplana pa ni bilo pazaj. Prišlo pa je drobno pisemce na fajmoštra, v katerem mu kaplan naznanja, da sploh ne pride več nazaj, marveč da se rajše v Ameriko odpelje. En dan popreje prišla je namreč h kaplanu neka deklin. Ta deklin je baje hčerka trgovca in župana Peteka v Mozirju, ki je bil vedno bud sovražnik „Štajerca“. Deklina je pri kaplangu prenočila in drugi dan sta jo skupaj popihala. Bog jima daj srečno rajžo!

Občinske volitve v Ljutomerju so končale s popolno zmago naprednjakov. Prvaški hujškači so sicer vse moči napenjali, ali pomagalo jih ni. V 1. in 2. razredu so prodriči napredni kandidati, v 3. pa so dobili veliko manjšino. Razmerje glasov je bilo to-le: V 1. razredu 9 naprednih in 3 prvaških glasov; v 2. razredu 22 naprednih in 8 prvaških; v 3. razredu pa 72 naprednih ter 132 prvaških glasov. Naprednjaki so torej polnoštivo prišli. Čast jim! — Izvoljeni so bili: 1. razred gg.: O. Höningmann, A. Nowak, Jos. Nowak, Jos. Strasser; namestniki M. Stermann, R. Nemetz. — 2. razred: M. Höningmann, Al. Krainz, dr. F. Schwarz, J. Thurn; namestniki H. Sideritsch, Martin Malleg. — 3. razred: L. Wabnigg, Fr. Zacherl, F. Seršen, A. Reich, nadomestniki J. Smodič in F. Dijak. Čast ljutomerskim volilcem, ki so občino v naprednih rokah obdržali!

„Gliha vkljup štriha.“ Ob prilikah občinskih volitev v Ljutomerju so prvaški listi že davno javkali, da bodejo naprednjaki tudi 3. razred pridobili. Ta bojanec je bila sicer odveč, kajti v tem razredu je žalibče še vedno toliko neumežev, ki delajo prvakom tlako. Zanimivo pa je, da so najprve prvaki obeh strank svoje lastne osebe kandidirali. V zadnjem hipu pa so se prvaški liberalni volilci z najpobožnejšimi klerikalci združili. Bratci so postali ti gospodje! Brezverci so šli roka v roki s tretjeredniki! Tu se pač vidi, da je značajnost pri prvaških gospodih nekaj neznanega. Gliha pač vedno vkljup štriha.

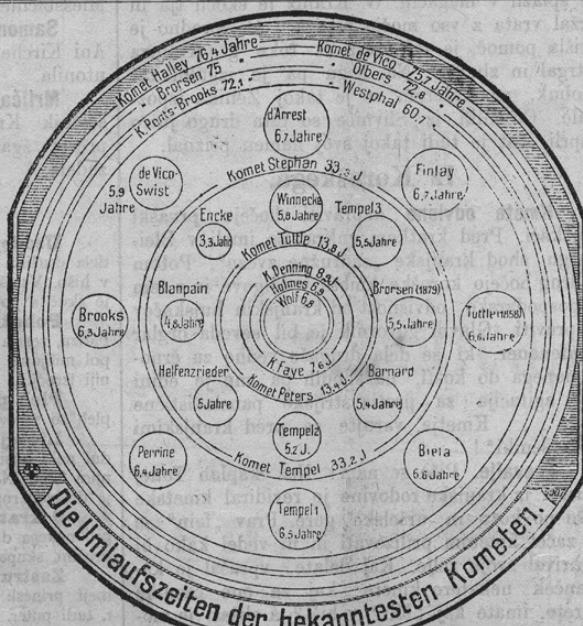
V sv. Pavlu pri Pragvaldu je bila pri zadnjih občinskih volitvah „narodna stranka“ polpolna poražena. Med zmagovalci so tudi baron Fiedler ter naši pristaši. Zanimivo je, da zahteva ljudstvo zdaj splošno nemški poduk v šoli.

Okrajne volitve. Iz sv. Trojice v Slov. gori se nam poroča, da bodejo tam v kratkem okrajne volitve. Med ljudstvom vlada veliko ogorenje in razburjenje nad slabim gospodarstvom prvaških zastopnikov. Kako prvaki s kmetskim denarjem delajo, to je že škandal. Ako bode tako naprej šlo, prišel bode celi okraj kmalu na beraško palico. Vse je zanemarjeno in ljudstvo res ne vè, zakaj plačuje pravzaprav okrajne doklade. Mi bodemo v eni prihodnjih številki našega lista to prvaško gospodarstvo v tem okraju natanko popisali.

Obojeni katehet. V Gradeu je bil pater Fidelius Graf na 48 ur zapora obojen, ker je šolske otroke brez usmiljenja pretepaval. Kazen je presneto malo. Ravno duhovniške suroveži bi se moralno ojstro kaznovati, ker škodujejo tudi ugledu celega stanu.

Nova pošta. V sv. Lenartu pri Veliki ne delite se je ustanovila poštna postaja. Poštni sluga hodil bode 6 krat na teden med sv. Lenartom in Veliko Nedeljo.

Sejem v Ptiju, ki se je vršil 18. t. m. je pokazal sledče sliko: Prignalo se je 270 konjev, 982 kosov govede in 1260 svinj. Prihodnji

900 metrov v sekundi (kokor krogla inanterijske puške). V solnčni bližini pa hiti s 5400 metrov hitrostjo skozi svetovni prostor. Najbolje se bode Halleyev kometa odzavočalo 25. maja.

Svet se torej ni ne bode pogrenzil. Ali veselo zagotovilo nam daje že to, da je znanost danes prva moč na svetu. Kdor v ena zna, ta velja! Izobražmo se in ves strah bode minut!